

אהבה ומוות בים הגדול

'אצל הים' מרשים, אבל סובל מעומס יתר

'אצל הים', יצירתה החדשה של הבמאית המוכשרת רות קנר, מבוססת על שני סיפורים מאת ס. יזהר. בסיפור הראשון אנו מוצאים זוג אוהבים על חוף מבודד ליד הכנרת שהולכים ומתקרבים זה לזה, אבל מתקשים למצוא את הרגע המתאים למימוש תשוקתם. בשני אנו מגלים שחיין לא מנוסה שמשתכנע להצטרף אל שני חבריו לשחייה ובדרך מתחיל לטבוע. אהבה ומוות בים הגדול של החיים הם הנושאים המעסיקים את קנר ביצירה הזו. בהתאם לסגנון המוכר שלה, קנר מתרגמת את הטקסטים לתיאטרון סיפור קבוצתי ומינימליסטי, תוך שימוש בהגשת טקסט מאוד מדויקת ועבור דה תנועתית מלאת דמיון של כל הלהקה. היא מצליחה לחשוף את הרגעים האנושיים הקטנים והעדינים החבויים בטקסט במשחק מלא ניואנסים של ששת השחקנים המצוינים, אך גם שומרת על מין ריחוק קליני מכל ההתרחשות. בחלק הראשון בולטים יוסף סוויד ועדי מאירוביץ' כזוג האוהבים המהוסס, ואילו בשני מפגינה טלי קרק, מהוותיקות בלהקה, את יכולתה המדהימה לתרגם משפטים סיפוריים לניואנסים עדינים וצבעוניים של חיים. בחלק הזה גם מתווסף ללהקה המוזיקאי, גרין, המוסיף רובד תחושת נוסף לכל הסיפור.

עם כל ההערכה לעבודה התיאטרונית הפיוטית והמרשימה שקנר מצליחה לבנות, יש תחושה שהצירוף של שני הסיפורים יחד יוצר עומס יתר על הצופה. ייתכן שכדאי היה להציג כל סיפור בנפרד, או לחלופין למצוא דרך לקצר מעט את שניהם כדי שיוכלו לעמוד ביחד במופע קצת פחות ארוך. אך, בכל זאת, זו עבודה מרתקת המאשרת מחדש את מעמדן של קנר כאחת היוצרות המקוריות והמיוחדות ביותר הפועלות בארץ היום.

('אצל הים' – מרכז פוזן דלל)

